

VIJESTI

Mala škola velikoga srca: OŠ Ivo Kozarčanin domišljato svladava sve prepreke

📅 14.10.2024 👤 dphr

Općina Hrvatska Dubica nalazi se na rubnom dijelu Banovine na obali rijeke Une. Prema posljednjem popisu stanovništva 2021. godine u općini Hrvatska Dubica živi 1462 stanovnika. Kao i u ostalim ruralnim sredinama u Hrvatskoj i hrvatska Dubica demografski propada. Godine 2001. u Hrvatskoj Dubici je živjelo 2341 stanovnik. U svega 20 godina taj broj se smanjio gotovo za 900. To su vrlo zabrinjavajući podatci obzirom da nema adekvatnog plana za demografski i gospodarski oporavak Hrvatske Dubice a i čitavog hrvatskog Pounja. U gospodarski siromašnom, a po prirodnim ljepotama i potencijalima bogatom kraju djeluje Osnovna škola Ivo Kozarčanin. Školu pohađa 87 učenika. Prvi razred je upisalo svega osam učenika, a toliko ih ima i u drugom razredu. Najviše učenika ima u šestom razredu, njih 15. O izazovima obrazovanja u ruralnoj sredini razgovarali smo s novoizabranom ravnateljicom škole Ivanom Šestić Dragić.

Koji su najveći izazovi s kojima se suočava Osnovna škola Ivo Kozarčanin?

Izazova ima puno, ali se trudimo da ih svladamo. Naša djeca nemaju puno sadržaja, onda smo im mi glava društvena aktivnost. Uče, socijaliziraju se, malo nas je, djeca su udaljena jedna od drugih pa nema igre i aktivnosti poslijepodne, onda u školi se vole družiti i razgovarati. Mi smo svi kao jedna velika obitelj svi znamo sve jedni o drugima pa tako i pristupamo više svakom djetetu jer znaš njegovu obiteljsku situaciju i njegove potrebe. Radila sam u razrednoj nastavi skoro 20 godina, predavala sam geografiju, a radila sam i u vrtiću. Prošla sam sve sfere obrazovanja, ali mi smo tu i za odgojne vrednote. Ja sa svojim razredom sam bila jedna mala obitelj. Imali smo povjerenje i mogli su mi reći što ih muči. Sada sam imenovana za ravnateljicu i mandat mi je počeo 1. rujna 2024. godine. Trudim se biti u svim sferama škole i s djecom i učiteljima i tehničkim osobljem. Uvijek sam tu negdje, mi smo tim koji zajedno radi i čini kvalitetniji život našoj djeci.

Kako procjenjujete kvalitetu nastave u Vašoj školi i koje mjere poduzimate za kontinuirano poboljšanje te kvalitete?

Kvaliteta je dobra, učitelji se trude. Nemamo kabinetsku nastavu, nedostaje nam prostora i resursa, ali mi to nadoknađujemo. Koristimo životne vještine, izlazimo dosta u prirodu, snalazimo se na sve načine. Tehnika ide naprijed. Računala, laptopa i tableta imamo dovoljno. Imamo problema sa signalom internetske veze. Ne može se previše tableta spojiti u isto vrijeme jer se izgubi signal. Živimo gdje živimo, ali se trudimo da naš kraj živi. Malo nas je, ali nas ima. Čuvamo granicu lijepe naše, imamo najljepšu rijeku, ima resursa za život. Malo više ulaganja u ove zaboravljene krajeve kada bi bilo procvjetao bi naš kraj.

Kako škola surađuje s lokalnim vlastima i zajednicama na poboljšanju uvjeta za učenike i nastavnike?

Surađujemo sa svima. I s Općinom Hrvatska Dubica, crkvom, DVD-om, Udrugom žena, KUD-om Jeka, Crvenim križom Hrvatska Kostajnica, policijom. Sada smo započeli suradnju sa Šumarijom.

Na koji način se Osnovna škola Ivo Kozarčanin prilagođava specifičnim potrebama učenika koji dolaze iz socijalno i ekonomski manje razvijenih sredina?

Imamo malo više razumijevanja i empatije za te učenike kada znamo u kakvim uvjetima žive. Bilo je tu puno razgovora. Tu nam je mnogo pomagao Crveni križ. Ti učenici su obično pod Centrom za socijalnu skrb, a mi činimo sa svoje strane koliko možemo. Prikupljamo odjeću ovisno o potrebi. Imali smo buvljak-razmjenu robe. Skupila sam dosta odjeće i onda su se curke u školi obukle. Prvo je bilo srama, onda sam malo demonstrirala i sve je otišlo.

Koliko su učenici vaše škole uključeni u izvannastavne aktivnosti, i kakav utjecaj te aktivnosti imaju na njihov obrazovni uspjeh?

Uključeni su u izvannastavne aktivnosti, to je nekima i jedina aktivnost. Mali broj učenika roditelji voze u Sisak i Novsku na mažoretkinje, glazbenu školu i plivanje. Većinom su to naše aktivnosti u školi. Ekološke skupine, sportske skupine, plesne skupine... To je super za njihov razvoj, jer socijalna i financijska slika nije baš najbolja negdje radi jedan roditelj, rijetko rade oba roditelja, a ima djece gdje nijedno ne radi. Državni projekti poput Zaželi za žene je malo aktiviralo žene pa i one rade, inače su većinom bile domaćice.

Koji su glavni nedostaci u resursima s kojima se škola suočava, i kako ih pokušavate prevladati?

Nedostataka ima, ali uz zajednički rad svih nas u školi sve se prevlada.

Kako škola podržava učenike u pristupu modernim tehnologijama i digitalnim alatima?

Podržavamo ih u tehnologijama, za vrijeme *online* nastave svi koji nisu imali računalo ili laptop dobili su od škole tablet da se mogu uključiti u nastavu. Imamo dvije pametne ploče i projektor u svakom razredu.

Na koji način škola surađuje s roditeljima u osiguravanju podrške za učenike, posebno onima koji imaju poteškoće u učenju?

Suradnja s roditeljima je dobra. Učitelji malo više rade s njima na dopunskoj nastavi. Razgovara se s njima o podršci, razgovaraju s pedagoginjom, a po potrebi idu i kod nje raditi.

Što smatrate ključnim faktorima za izjednačavanje obrazovnih mogućnosti između učenika iz ruralnih i urbanih sredina, i kako škola doprinosi tom cilju?

Mi svojim učenicima pružimo sve, ali nikada neće imati mogućnosti kao u gradu posebno za izvanškolske aktivnosti. Moja subjektivna procjena je da su naša djeca iz manjih sredina bolji u ponašanju, više poštuju učitelje i susjeda, dok u gradu to se više izgubilo. Kod nas još ima empatije, bar se trudimo na tom polju, a život će ih odnijeti u srednje škole po gradovima, ali su imali mirno i sretno djetinjstvo u malim pitoresknim ruralnim krajevima lijepe naše.

Koje su specifične prepreke s kojima se suočavaju učenici u Hrvatskoj Dubici kada je riječ o obrazovanju, a koje su povezane s demografskim, ekonomskim i infrastrukturnim faktorima?

Imamo slabe putničke linije. U našem kraju nema života bez automobila. Sve moraš obavljati, a linija nema gotovo nikakvih, Automatski to povlači financijsku stranu obitelji pa ih ne mogu voziti, ali znaju se snaći pa jedan roditelj poveže više djece. Imamo redovnu školsku liniju dva odvoza i liniju za Srednju školu u Hrvatskoj Kostajnici, ali kad nema škole preko ljeta ta linija ne vozi. Mogu autobusom i vlakom za Sisak samo sada se dugo pruga obnavlja pa i to vozi autobus do Sunje a dalje se ide vlakom. Većinom učenici idu dalje u školu i u smještaj u učeničke domove najviše zbog loših prometnih veza.

Kako ocjenjujete trenutnu podršku koju škola dobiva od lokalne i regionalne vlasti, i koje su glavne potrebe koje bi trebalo zadovoljiti?

Podržavaju nas koliko mogu, trude se. Mi imamo pri školi i ustrojbenu jedinicu vrtić gdje imamo 18 vrtićanaca od 3 do 6 godina. Dvije tete i servirku u svom prostoru. To se i osnovalo uz pomoć Općine i Županije. Ljudi nisu mogli raditi, jer nisu imali kud s djecom, tako da je i to pridonijelo demografiji.

Kakva je vaša vizija za budućnost Osnovne škole Ivo Kozarčanin, i koje promjene biste željeli vidjeti u obrazovnom sustavu?

Moja vizija je ružičasta, svaki pomak koji napravimo je dobar za nas i našu djecu. Pisali smo projekt da imamo male viseće tj. povišene gredice za ljekovito bilje i tako bi imali svoj čaj. Inače sam znala brati maslačak s djecom pa smo radili med, brali bazgu, pravili sok. Nije nam još onečišćena priroda pa možemo iskoristiti njezine blagodati. Upoznala sam djecu s biljkom kiselicom, to je biljka moga

djetinjstva. U školi bih napravila kutke za djecu-kauč, stolić, šah, razne igre. Bilo bi dobro kad bi dobili koju spravu za vježbanje u dvorištu škole, a čak i u školi. Djeca bi to naša koristila. U holu škole imamo stolni tenis i svaki dan jedan razred igra. Tako da uživaju u igri. Nabavili smo pokretni zvučnik pa smo puštali i sad puštamo glazbu za manje pa oni plešu na katu. Svatko ima svoju zanimaciju. Uredili bi još oko škole malo okoliš, ima posla. Samo treba financija. Vodila sam djecu na besplatno ljetovanje u Split i na Plazma-Igre mladih u Rijeku. Bili smo prvi u Hrvatskoj Kostajnici na natjecanju u graničaru. Išli smo dalje predstavljati županiju s još par školi iz naše županije. Vozili smo se vlakom do Rijeke, hvatali linije, bila je prava avantura, ali su iz željeznica znali za nas pa nas je vlak čekao pola sata, inače ne bi stigli prije ponoć kući a linija iz Siska za Hrvatsku Dubicu nema u kasnim satima. To je kad živiš na rubu naše države.

Neka su djeca tada prvi put vidjela more. Sada nam Županija osigurava besplatno ljetovanje u Splitu za sve četvrtaše iz županije pa je to za djecu super. Skupljala sam donaciju za majice za Split i Rijeku, ljudi su se odzvali na donaciju pa smo skupili majice za 3., 4. razred i zboraše.

Skupljamo kupone iz Konzuma, nemamo Konzum do Novske ili Siska ali ljudi nam pomažu pa si prikupimo nešto-boje tempere, igre. Županija je obnovila plažu, tako da djeca besplatno mogu voziti sup na Uni, sad im je to nova atrakcija, odbojka na pijesku, ribolov... Sada bi trebali nabaviti i dresove za sportaše jer su već stari pa su izgubili i brojeve. Idemo malim korakom, ali se trudimo. Početak je tu malo teži, ali polako uz Božju pomoć.

Sanja Blažević

Dozvoljeno prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora.

(Članak je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama – Poticanje kvalitetnog novinarstva 2024.)

← Izazovi obrazovanja u Osnovnoj školi Dvor: Učenici srpske nacionalnosti odbijaju učiti o Domovinskom ratu i ići u Vukovar jer imaju svoju viziju povijesti

Obilježen Tjedan svemira u Kulturno-povijesnom centru SMŽ →

👍 You May Also Like

Kako lakše preživjeti povratak u školske klupe?

📅 08.09.2021

Dani Posavine u Kulturno-povijesnom centru SMŽ

📅 28.10.2023

Ravnateljica Osnovne škole Dvor: Najveći izazov je sve manji broj učenika, a ne nacionalne podijele

📅 15.10.2024

Možda bi vam ovdje na početku, kao što vjerojatno očekujete, trebali otkriti tko stoji iza ovog portala. Tko smo ustvari mi? No, ovdje nisu bitna naša imena, adrese, ono čime se mi u nekom stvarnom životu bavimo. Na ovom portalu, u ovom virtualnom svijetu, važna je samo dobra priča.

Svakodnevno smo okruženi samo nekim teškim temama, problemima. Čovjek je čovjeku postao vuk. Nekako nam se čini se da prijateljstva više ne postoje. Da se pomoć potrebitima pruža samo kad netko od toga ima svoju korist. Činjenje dobra, kao da je zaboravljeno.

No, mi ne želimo vjerovati u to. Želimo vjerovati da još uvijek ima dobrih ljudi. da još uvijek postoje oni kojima je pomoć svom prijatelju, susjedu, pa i nepoznatom prolazniku, važnija od nekog vlastitog interesa. I želimo da i Vi, dragi naši prijatelji, povjerujete da još uvijek ima nade za nas.

I zato želimo na ovom portalu objavljivati samo dobre priče. Priče koje će pokazati da su dobri ljudi još uvijek među nama. Ako i Vi znate za neku od takvih priča pišite nam. Jer želimo da se dobar glas daleko čuje.

Impressum

Glavni nakladnik: Udruga za promicanje pozitivnih vrijednosti u društvu Dobre priče

OIB 89072956575

MB 05221501

Urednica: Jasmina Jovev

Redakcija: Jasmina Jovev

Koraljka Djetelić

Sanja Blažević

e-mail: udruga.dobre.price@gmail.com

Kontakt: +385 98 212091

Zadnje

Petrinja ulaže u obrazovanje i kvalitetu života mladih: Gradonačelnica Komes otkriva planove i postignuća 06.11.2024

Srednja škola Petrinja kvalitetom nastave i dobrim pristupom privlači i učenike iz Siska 29.10.2024

Stipendije OTP banke za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi 24.10.2024

Kategorije

Medijska pismenost

Mladi

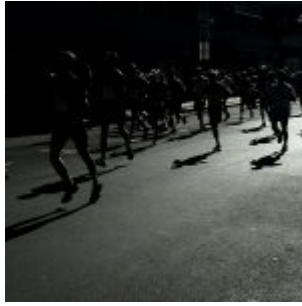
Projekti

StartUp Vodič

Uncategorized

Vijesti

Zdravi razgovori

Copyright © 2024 [Dobre priče](#). All rights reserved.
Theme: [ColorMag](#) by ThemeGrill. Powered by [WordPress](#).